

Naar Boldene nemlig bleve sløfede, og Fæstningsværkerne nedlagte og flyttede længere ud, saa vilde det være fornødent at paalægge Eiendommene derude en Servitut istedetfor den, som nu paahviler de indenfor den nuværende Demarcationslinie liggende Eiendomme; der maatte altsaa gjøres et bestemt Offer, og det kunde være muligt, at man da af Hensyn hertil maatte see at skaffe sig den Indtægt af de friggjorte Eiendomme, som var fornøden. Men dette er ikke Tilfældet nu; man er gaaet over til at nedlægge Fæstningen som saadan, og en Betragtning som den, at man muligt engang igjen kunde komme til at oprette den, kan jeg ikke give Medhold; thi, dersom dette var Meningen, maatte man tage et saadant Forbehold i Loven, hvilket jo ikke er fæstet. Dette Spørgsmaal maa jeg imidlertid ansee for at være uddebatteret, og, dersom jeg ikke af anden Grund havde forlangt Ordet, var jeg maaffee ikke kommen ind derpaa. Men en anden Ting, som er gjenoptagen af min ærede Sidemand til Høire (Schjorring) er, at Retsspørgsmaalet kunde henvises til Domstolene. En saadan Bestemmelse, indført her i Loven, kan jeg ikke gaae ind paa. Det er rigtigt, hvad der blev nævnt, at det er et Principspørgsmaal, og, dersom det skulde være reist og debatteret her, burde det være afgjort ved anden Behandling. Spørgsmaalet er vel tildeels blevet reist af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), der nu har taget sit Forslag tilbage, men i Udvalgets Forslag er det i alt Fald ikke fremdraget. Hvis noget Saadant skulde komme til at staae i Lovforslaget, mener jeg, at Loven vilde være complet forfæilet; thi hvad dreier Sagen sig nu om? Den dreier sig jo kun om at overlade til Kjøbenhavns Commune den Deel af Fæstningsværkerne, som nedlægges, og at afvente i 2 Aar Forhandlingerne med denne Commune. Naar man skulde indlade sig i Forhandling med Kjøbenhavns Commune om dette Spørgsmaal, og der svævede en saadan Sag for Domstolene som den, hvorvidt Servituten er falden bort eller ikke, tvivler jeg meget paa, at Kjøbenhavns Commune vilde indlade sig paa Forhandling med Regjeringen. Man kan vel sige, at det skal falde tilbage paa Regjeringen og ikke paa Kommunen, dersom Spørgsmaalet

bliver afgjort til Regjeringens Fordeel, eller omvendt gaaer Regjeringen imod, og at Kommunen derved maa føle sig beroliget, men dette er dog ingenlunde Tilfældet; thi Værdien af de Arealer, der ville indkomme under Kommunen, vil for en stor Deel være afhængig af, hvorledes dette Spørgsmaal kommer til at stille sig. Spørgsmaalet om, hvorvidt der paa de Eiendomme, der tilhøre Private, skal hvile en Servitut eller ikke, vil faae Indflydelse paa Værdien af den øvrige Deel af Forberne og altsaa ogsaa paa Forhandlingerne. Jeg troer ikke, Kommunen vil være istand til at gaae ind paa nogen Overtagelse af Terrainet eller paa Forhandling med Regjeringen derom, saalænge dette Spørgsmaal ikke henstaaer klart. Hvad nu det angaaer, om det skulde kunne lykkes at faae dette Forhold bragt istand, dersom den Sag, hvorvidt denne Servitut hviler paa Eiendommene eller ikke — hvad jeg iøvrigt ønsker, at den ikke maa gjøre —, som jeg maa forudsætte, fra Lovgivningsmagtens Side ligger fuldkommen reen og klar for, da nærer jeg virkelig noget Haab om, at det kan stee. Det er jo imidlertid umuligt med Bestemthed at sige, om det vil føre til noget Resultat eller ikke, naar man ikke veed, paa hvilke Betingelser Regjeringen vil lade det omhandlede Terrain gaae over til Kommunen; men naar Regjeringen ikke kan faae nogen Indtægt af disse private Eiendomme, som maaffee er det, der navnlig har foranlediget Lovudkastets Fremkomst, ville jo Betingelserne, under hvilke dette Terrain kan gaae over paa Kommunen, — enten paa eengang eller, hvad der vil være bedre, noget ad Gangen — dog kunne være saadanne, at der kan være Haab om, at Kommunen vil overtage denne Forretning. Der er Ingen, der har større Interesse af Spørgsmaalet end Kjøbenhavns Commune, og paa den anden Side mener jeg ogsaa, at dette Moment for Diebliffet indeholder saa at sige den eneste Grund til, at man i det Hele taget skulde gaae ind paa Lovudkastet; thi, dersom Sagen ikke gaaer over til Kjøbenhavns Commune, vil Lovudkastet ikke have stor Betydning, da Staten neppe vil indlade sig paa nogen større Beføstning for at forberede Salget. Hvilke Beføstninger dette vil være forbundet med, have vi jo et tydeligt